Vierde Jaer. N° 42. Zaturdag, 17 October 1857.

DE POSTRYDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

De POSTRYDER verschynt eens per week, 's zaterdags.
Men schryft in te Tongeren by de W^e J.-P. COLLÉE, boekdrukker en uitgever van dit blad, groote markt, n° 20, en by alle postdirecteurs.
Alle toezending van brieven, annoncen, geld, enz, moet gefrankeerd zyn.

Het abonnement vooraf betaelbaer is bepaeld op 5 fr. per jaer.
» » » 3 fr. per half jaer.
Een blad afzonderlyk . . . . . 20 centimen.
De aenkondigingen, per drukregel. . . . 15 »
De reklamen » » . . . . . 25 »

By het zenden van aenkondigingen is eenieder verzocht duidelyk uit te drukken of dezelve in den POSTRYDER alleen, ofwel ook in het fransch blad, le COURRIER DU LIMBOURG, moeten opgenomen worden. Deze laetste, voor verscheidene achtereenvolgende keeren gegeven, genieten voordeeliger conditiën.

TONGEREN, DEN 17 OCTOBER.

Gemeente-kiezingen.

Hetgeen al de weldenkende kiezers voor oogen moeten hebben, is het welzyn der stad of gemeente die zy bewoonen. Zy behooren na te zien wat er voordeelig kan wezen aen de algemeene belangen en wie de persoonen zyn die ze het best kunnen bewerken. Een goed gemeente-bestuer bemoeit zich maer met de algemeene belangen voor zoo veel zy in innig verband staen met degene der gemeente, en dan raekt het nauwelyks de zelve aen om er een regtstreeksch en onbetwistbaer nut uit te trekken. Alle zuiver politieke zaken laet een goed gemeente-bestuer varen; want zy kunnen hoegenaemd geen voordeel aen de inwooners bybrengen, en tot grooten twist en oneindigen tweedragt geven zy meest altyd aenleiding.

Men zegge niet dat wy de taek van het gemeentebestuer willen beperken, dat wy het in al te enge kringen willen insluiten; neen, dat is ongegrond; en om zich daervan te overtuigen, behoeft men slechts in de wet na te zien hoe uitgestrekt de taek der gemeentebesturen niet is, wat al duerbare belangen hun niet zyn toevertrouwd, hoe veel goed zy niet kunnen bewerken in de gestichten van liefdadigheid, voor den arme, voor den behoeftige, voor het welzyn der ingezetenen, voor de goederen der gemeente, voor de belastingen, voor den goeden onderhoud der wegen en der gemeentelyke gebouwen; en is die taek groot in eene landelyke gemeente, hoe oneindig is zy dan niet in eene stad waer er gewoonlyk veel meer zorg vereischt wordt voor het welzyn der inwooners en voor het uitroeijen der misbruiken!

Een ieder begrypt de waerheid dezer aenmerkingen. Een ieder weet dat een gemeente-raedsheer verstand van zaken moet hebben, dat hy zyne eigene belangens moet weten aen het algemeen nut op te offeren, dat hy vastheid van karakter moet hebben om het goed voor te staen ondanks alle party-driften die hem zoeken te beheerschen. Dit weet elke kiezer; doch zoo haest het er op aenkomt deze grondstelsels in het werk te stellen, dan is er niemand meer die zich dezelve herinnert. Zoo lang er geen kwestie is van kiezen, herhaelt men op alle toonen hoe de regering moet zamengesteld zyn; maer wanneer de gelegenheid daer is om den raed te vernieuwen en denzelven volgens des kiezers welbehagen zamen te stellen, dan wordt er niemand gevonden die den naem van eenen nieuwen kandidaet wil uitbrengen.

In Tongeren, by voorbeeld, moeten zeven raedsheeren gekozen worden. Wy zyn geenszins verwonderd over de gerustheid der kiezers aengaende de heeren Jaminé, Frère, Raymaeckers, Pety en Huveners, wier afgeloopen mandaet zonder tegenspraek zal verniewd worden. Maer daerenboven moeten er twee nieuwe raedsleden gekozen worden, de eene in vervang van M. Hermans, wiens demissie een ieder betreurt, de andere in de plaets van M. Van Muyssen, die eindelyk begrepen heeft dat het tyd is van zynen zetel aen een ander over te laten. Wel! schoon wy slechts een tiental dagen van de kiezing verwyderd zyn, is er misschien geen enkel kiezer die zich de moeite gedaen heeft van na te denken welke kandidaet het meest zou verdienen zyne stem te bekomen. De zaek is nogtans wel de moeite waerd. Het moet niet genoeg zyn eenen onvermogenden gryzaerd te dwingen zyn ontslag te geven, met moet nog zorgen om hem te vervangen door eenen raedsheer die niet alleen goeden wil heeft zoo als M. Van Muyssen, maer die daerenboven kennissen bezit en werkzaemheid heeft. Het moet ook niet genoeg zyn de demissie van M. Hermans te beweenen, men moet hem daerenboven eenen opvolger zoeken die hem waerdig kan vervangen.

De kiezers moesten ook wel eens denken dat M. Hermans in den gemeente-raed de eenige vertegenwoordiger der stads-nyverheid was. Onze stad, die voor de negen tiende uit handelaers bestaet, telt nu in den raed geen enkel negociant meer. Indien men nogtans nadenkt hoe groote handels-belangen in den raed dagelyks voorkomen, hetzy door op of afzetting van octrooi-regten, hetzy door andere maetregelen die den toestand van handel en nyverheid kunnen bevoor- of benadeelen, dan moet men bekennen dat de kiezers wel zouden doen van M. Hermans te vervangen door eenen persoon die het belang des koophandels met byval kon bewerken. Wy willen hierdoor niet zeggen dat de thans bestaende regering niet in staet is de intresten der commerçanten waer te nemen; maer niettemin is het onregelmatig dat degene die de overgroote meerderheid der bevolking uitmaken zelfs niet eenen vertegenwoordiger in den raed hebben.

Wy lezen in de *Emancipation*:

« Zoo als gemakkelyk te voorzien was strekt zich de financieele krisis — ten gevolge van den oorlog in Indië — op heel de nyverheidswereld uit als een olie plek op het papier. Van America, waer de schok eerst het hardste is geweest, heeft zy zich spoedig meêgedeeld aen Europa, en reeds doet zy zich opmerken in Turkyë, Egypte en China; niets legt zich beter uit dan die staethuishoûkundige ziekte, waervan wy nu pas de eerste kenteekens zien. De onrust, welke het krediet inkrimpt en de terughouding aenbeveelt, is er de eerste algemeene oorzaek van.

» Er is echter eene andere reden, die byna stoffelyk is, en die eenen veel direkter en noodlottiger invloed heeft. Gedwongen van zyne verspreidde kapitalen in te zamelen en groote sommen byeen te rapen, om te voldoen aen de eerste kosten van eenen ver afgelegen oorlog — heeft Engeland zyn kliënteel zeer sterk in de verlegenheid gebragt.

» Het heeft rondom zich de werking uitgerigt van eene zuigpomp en, om zoo te zeggen, de geldelyke hulpmiddelen van het heelal uitgezogen. Men zou het tegenwoordig Engeland kunnen vergelyken aen een ryk bankiershuis, dat, ten gevolge van groote verliezen, zou verpligt zyn alle krediet aen zyne succursalen en aen zyne kliënten te weigeren, en dat alzoo een aental bankroeten zou te weeg brengen, alvorens zelve bankroet te gaen.

» Hoe langer de oorlog duren zal, hoe sterker datgene zal blykbaer worden wat wy hooger aenhalen. »

De postwagen-dienst tusschen Tongeren en de statie van Munsterbilsen, aengenomen door M. L. Sweeck van Tongeren, zal dezer dagen beginnen. De dienst zal twee mael per dag gedaen worden. Een postwagen met twee paerden zal van Tongeren vertrekken om half 6 des 's morgens en zal te Munsterbilsen om 7 uren aenkomen, ter zelver tyd als het convooi van Maestricht naer Has-

---

DE BEGEERTEN.

—

Antone Lireux, pachter der hofstede Jonchères, stond voor zyne wooning, waervan hy het stoppeldak met kommer beschouwde.

Het mos bezet wederom de kruin van het dak, sprak hy; het groen gaet op nieuw alles overweldigen en de zolders zullen vochtig worden gelyk kelders. Maer die van de stad vinden dat het altyd goed genoeg is voor den boer!

— Wien heet gy *die van de stad*, myn goede? vroeg eene stem achter hem.

De pachter keerde schielyk het hoofd om en bevond zich tegen over den eigenaer, de heer Fravol, die juist ter plaets kwam en zyne klagende opmerking gehoord had. Hy groette zoo wat beschaemd.

— Ik wist niet dat onze huismeester zoo naby ons was, zeide hy, zonder de gedane vraeg te beantwoorden.

— Maer gy dacht aen hem, niet waer? Ik zie wel, myn arme Antone, dat gy altyd den zelfden zult zyn, gy ziet in de roozelaers niets anders dan hunne doornen en in het leven niets anders dan hetgene dat verveling bybrengt.

Lireux schudde het hoofd.

— Onze huismeester spreekt op zyn gemak, zeide hy misnoegd, om dat hy ook ryk genoeg is om alles te verrigten wat hem behaegt.

— Om dat het my behaegt slechts te verrigten wat in myn vermogen is, deed de eigenaer opmerken; maer zyne wenschen naer zyne magt te schikken, is misschien een regel die men vergeten heeft in uwen katechismus te stellen.

— Het ware beter geweest niet te vergeten in mynen zak een goed rente-kontrakt te steken; men dient zoo altyd niet aen de onbegoede lieden hunne wenschen te verwyten, om dat hun de middelen ontbreken om dezelve te verwezentlyken. Het denkt my dat men, zonder al te zeer den goeden God te vermoeijen, een dak mag vragen dat het water laet afzygen en het ongedierte niet aenlokt, gelyk die helsche stoppels.

— Dit is te zeggen dat gy altyd terugkomt tot de gedachte van uw dat met tichels gedekt te zien?

— Dit is zoo waer, dat, indien ik minder arm ware, het werk op myne kosten zou geschieden, en dat ik dan nog er by zou winnen, dewyl myne woonst gezonder en myn graen beter bewaerd zoude zyn.

— Maer gy, myne goede, zoudt gy dan meer te vrede leven?

— Ik zou niets meer begeeren van God noch van onzen huismeester.

— De drommel, ik wil den steen van myn hert hebben, zeide de heer Fravol. Alhoewel ik de uitgave als weinig voordeelig voor u en als volkomen nutteloos voor my beschouwe, wil ik my verzekeren of er middel is om u voldoening te geven. Gy zult het dak van tichels hebben, meester Antone; zoodra het weder daertoe geschikt wordt, zend ik de werklieden.

Lireux, over die onverwachte verleening verwonderd, bedankte zynen eigenaer met aendoening, en zoodra hy vertrokken was, ging hy het goed nieuws aen zyn huisgezin bekend maken.

Een gedeelte van den dag wierd besteed aen het berekenen der gevolgen dezer verandering van het dak. Behalve het nieuw uitzigt dat de hofstede er aen ontleende, zou de nieuwe schikking der zolders echte voordeelen opleveren; maer Antone wierd al spoedig gewaer dal die voordeelen zouden verdubbelen indien de muren waerop het dak rustte, een weinig verhoogd wierden. Die ontdekking veranderde volkomelyk den loop zyner gedachten. Hy peinsde op niets anders meer dan op die vergrooting en op het voordeel dat hy er zou uit trekken. Zonder deze weiziging was het nieuw dak slechts eene verandering zonder aengelegenheid; het was al zoo goed het gebouw in zynen vorigen staet te laten.

Onze boer is dan weder tot zyne treurige gedachten vervallen en betreurt met bitterheid het gebrek aen geld dat hem onophoudelyk tegenhoudt in de uitvoering van al zyne plans. Daer hy verpligt was voor de betaling van zyn pachtgeld zich by den heer Fravol te begeven, bemerkte deze zynen kommer, en hy vroeg hem wat daervan de beweegrede mogt zyn. Na eenigen tyd te hebben geaerzeld, bekende Lireux zyne nieuwe begeerte:

— 'T is geene vraeg die ik u doe, voegde hy er by: 't is al genoeg dat gy my beloofd hebt het stoppeldak weg te nemen; dat was geene pligt, en de arme lieden hebben enkelyk regt op hetgene dat hun verschuldigd is.

— Zeg maer ronduit dat zy daerin gelyk staen met de ryke heden, hernam de heer Fravol. Ik zie dat gy moeijelyk te genezen zyt van uwe misnoegdheid; nauwelyks is eene begeerte voldaen, of daer komt eene nieuwe op. Ik wil nogtans de genezing wagen; wy zullen de muren van den zolder ophoogen.

Nu verklaerde de pachter dat zulk eene belofte al zyne wenschen vervulde, en gansch verblyd ging hy huiswaerts.

Weinige dagen naderhand kwam een aennemer, op last van den heer Fravol, de uit te voeren werken bezigtigen. Antone vroeg hem in het gesprek wat men met het oude houtwerk zou verrigten.

— Niets, meen ik, zeide de aennemer: dat hout is goed voor buitenwooningen en kan slechts een stoppeldak dragen; men zou het hoogst genomen voor eene schuer kunnen doen dienen.

— De onze is juist te klein, merkte de pachter op.

— En gy hebt plaets voor eene grootere?

— Ja, aen de staldeur; het ware genoeg zoo wat ruimte te nemen op het hoeken. Ik ga het u toonen.

Beiden gingen ter plaets, en de aennemer liet niet na dezelve uitnemend goed geschikt te oordeelen. Hy wees aen Lireux het voordeel aen dat er zou uit te trekken zyn uit de oprigting eener grootere schuer, alsook uit de vergrooting van den stal en de graving van eenen mestput.

Antone nam het ontwerp met opgetogenheid aen, 't was de middel om de aengevangene verbeteringen volledig te